CORPOLOGIA

Número 11
maig 2013

CORPOLOGIA és una trobada independent i lliure de persones interessades en explorar temes de presència i acció i per a poder presentar les seves obres en directe. El format de les obres és lliure i d'una màxima durada de 5-10 minuts cadascuna.
El grup estarà obert a propostes d'altres creador@s de totes les disciplines. Treballem sense muntatge tècnic ni escenogràfic i cada persona ha de portar tot el que necessiti. Desprès de cada trobada qualsevol persona que hagi estat present, pot contribuir a la revista CORPOLOGIA amb textos i/o imatges de les seves opinions, idees i reaccions.
informació i propostes: info@gresolart.com

CORPOLOGIA es un encuentro independiente y libre de personas interesadas en explorar los temas de presencia y acción y para poder presentar sus obras en directo. El formato de las obras es libre y de una máxima duración de 5-10 minutos cada una.
El grupo estará abierto a propuestas otros creador@s de todas las disciplinas. Trabajamos sin montaje técnico ni escenográfico y cada persona tendrá que traer todo lo que necesite. Después de cada encuentro cualquier persona que haya estado presente, puede contribuir en la revista CORPOLOGIA con textos y/o imágenes de sus opiniones, ideas y reacciones.
información y propuestas: info@gresolart.com

www.gresolart.com

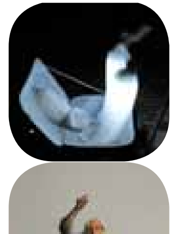
CORPOLOGIA

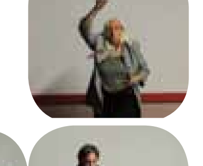
Foto Portada: Ada Vilaró
Foto Contraportada: Natàlia Espinet
Fotògrafs: Joan Casellas i Denys Blacker
Edició de vídeo: Carlus Camps
Coordinació: Denys Blacker
Maquetació: Denys Blacker
Traduccions: Leticia García. Natàlia Espinet
Correccions: Leticia Garcia i Natàlia Espinet

Dipòsit Legal: Gl.1553-2012

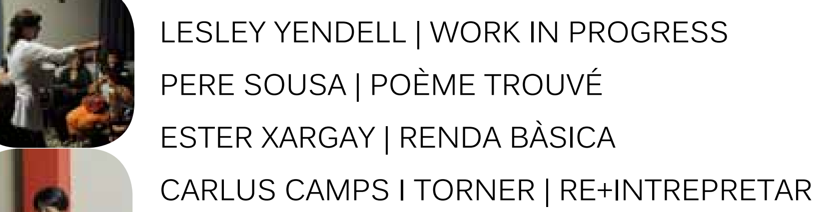
ISSN 2014-8178

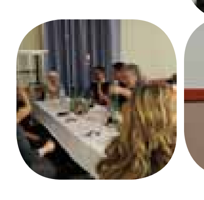
L'ENTREVISTA AMB MONTSE SERÓ per LETICIA GARCÍA

L'ENTREVISTA AMB MONTSE SERÓ

LETICIA GARCÍA

Ens entrevistem tot just abans d'uns dels seus tallers de ceràmica al Centre Cívic de Can Ninetes de Girona, la artista Montse Seró ceramista des que tenia 5 anys i feia anells per guanyar-se uns cèntims, em transmet la saviesa de la maduresa personal amb quietud i serenitat, mostrant-me en ella la fluïdesa dels elements. Nascuda a Terrassa, va començar els estudis en Arts Aplicades a Barcelona amb el desig d'especialitzar-se en Ceràmica, amb aquesta intenció coneix un ceramista que viu a Eivissa i decideix aventurar-se per aprendre ràpidament l'art. En tornar a la península, comença un nou viatge essent mare on evoca tot el seu ingeni fins que aquests és fan grandets. Llavors esdevé la seva etapa professional més creativa vivint entre Terrassa i l'Empordà on participa a concursos, festivals, exposicions individuals i col·lectives, i descobreix la performance.Membre de l'Associació Gresol i amb un projecte nou com a directora de l'Associació Artistes a Cel Obert.Corpologista des de la fundació del col·lectiu, a les seves peces sempre la trobem relacionant-se amb el fang.

Nos entrevistamos antes de unos de sus talleres de cerámica en el Centro Cívico Can Ninetes de Girona, la artista Montse Seró ceramista desde que tenía 5 años y hacía anillos para ganarse unos céntimos, me transmite la sabiduría de la madurez personal con quietud y serenidad, mostrándome en ella la fluidez de los elementos. Nacida en Terrassa, empezó los estudios en Artes Aplicadas en Barcelona con el deseo de especializarse en cerámica, con esta intención conoce un ceramista que vive en Ibiza y decide aventurarse para aprender rápidamente el arte.Al volver a la península, empieza un nuevo viaje siendo madre donde evoca todo su ingenio hasta que éstos se hacen grandecitos. Entonces acontece su etapa profesional más creativa viviendo entre Terrassa y el Empordà donde participa en concursos, festivales, exposiciones individuales y colectivas, y descubre la performance. Miembro de la Asociación Gresol y con un proyecto nuevo como directora de la Asociación Artistes a Cel Obert. Corpologista desde la fundación del colectivo, en sus piezas siempre la encontramos a ella en barro.

Què et va moure a estudiar acadèmicament un art com la ceràmica?

El material, el fang.

Com vas viure i vius l'experiència de ser dona artista i mare soltera?

La meva millor creació, són i seran sempre els meus fills. Cada etapa te la seves prioritats. A la joventut la prioritat era ser mare, a la maduresa viure plenament com a dona i a partir d'ara la prioritat és ser creativa, tot plegat fa un tot, que portem dins, i cada cosa té un temps.

Quan vas realitzar la teva primera acció?

La meva primera acció va ser al any 1992 a la inauguració de la meva segona exposició de ceràmica i la vaig fer amb la col·laboració dels meus fills. A partir d'aquí va començar una nova etapa de la meva vida com a dona artista, vaig començar a crear peces en ceràmica amb un interès artístic que anaven més enllà de l'objectualitat artesanal, llavors les peces eren per sí mateixes art.

¿Qué te movió a estudiar académicamente un arte como la cerámica?

El material, el barro.

¿Cómo viviste y vives la experiencia de ser mujer artista y madre soltera?

Mi mejor creación, son y serán siempre mis hijos.Cada etapa tiene sus prioridades.En la juventud la prioridad era ser madre, en la madurez vivir plenamente como mujer y a partir de ahora la prioridad es ser creativa, todo ello hace un todo, que traemos dentro, y cada cosa tiene su tiempo.

¿Cuando realizaste tu primera acción?

Mi primera acción fue el año 1992 en la inauguración de mi segunda exposición de cerámica y la hice con la colaboración de mis hijos. A partir de aquí empezó una nueva etapa de mi vida como mujer artista, empecé a crear piezas en cerámica con un interés artístico que iban más allá del objetualidad artesanal, las piezas eran por sí mismas arte.

Com és que vas recórrer a una performance per la presentació de la teva exposició?

Necessitava una forma d'apropar-me a la gent, quan fas una exposició les peces en que has posat l'ànima queden petrificades i penjades a la paret, em faltava una comunicació més directa per dir més del que havia expressat en matèria.

Què et proporciona la performance com disciplina artística que no et dóna la ceràmica?

No m'interessa en aquest moments seguir petrificant i acumulant més matèria per expressar els meus sentiment, idees o moments evolutius, m'interessa més la part efímera que em dona la performance per l'evolució creativa, el procés.

¿Cómo es que recurriste a una performance para la presentación de tu exposición?

Necesitaba una forma de acercarme a la gente, cuando haces una exposición las piezas en que has puesto el alma quedan petrificadas y colgadas en la pared, me faltaba una comunicación más directa para decir más de lo que había expresado en materia.

¿Qué te proporciona la performance como disciplina artística que no te da la cerámica?

No me interesa en estos momentos seguir petrificando y acumulando más materia para expresar mis sentimientos, ideas o momentos evolutivos, me interesa más la parte efímera que me da la performance por la evolución creativa, el proceso.

En totes les teves accions veiem elements ceràmics. Quina relació amb el món exterior i interior et dóna l'ús del fang? El material és allò imprescindible?

Dons si, tinc un lligam amb el fang que encara que persegueixo allò efímer de les performances, casi sempre el necessito com a referència, és el que em fa tocar de peus a terra, jo mateixa m'identifico amb la terra, amb el fang com una prolongació del meu ésser. La terra, el fang és com la mateixa vida, es pot transformar, és mal·leable, et dóna sorpreses, a vegades bones i a vegades decebedores, és dur i tou, es pot dissoldre i es pot escardar o pots crear bellesa, és fràgil com la mateixa vida.

En todas tus acciones vemos elementos cerámicos. ¿Qué relación con el mundo exterior e interior te da el uso del barro? ¿ El material es aquello imprescindible?

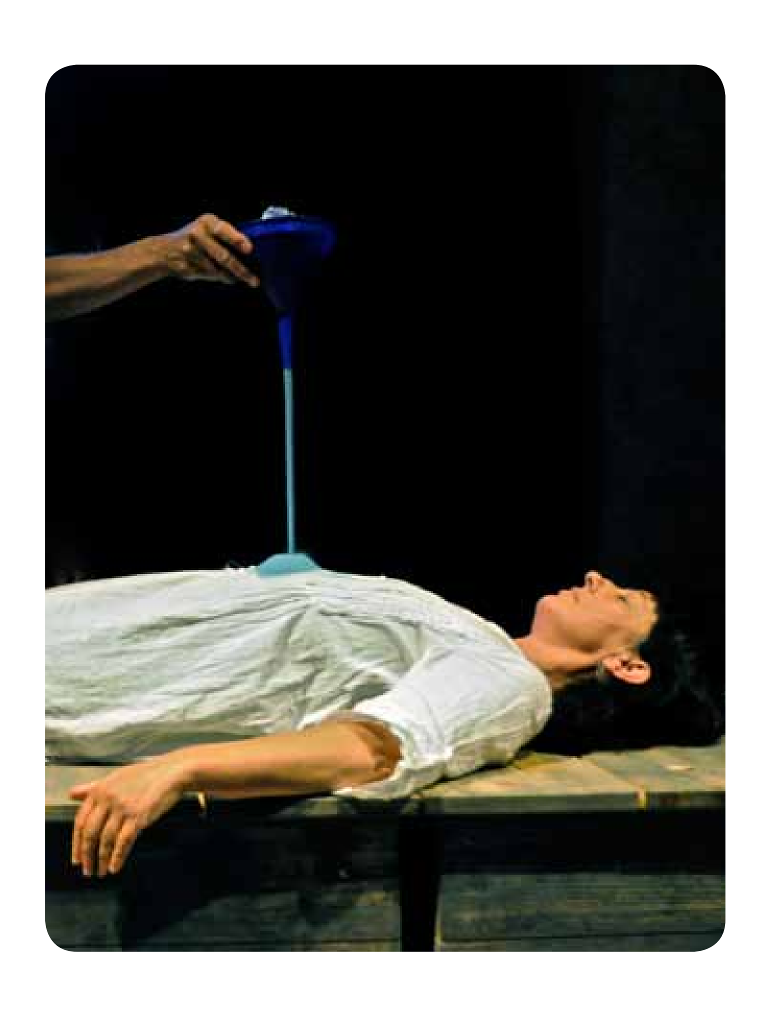
Pues si, tengo un vínculo con el barro que aunque persigo aquello efímero de las performances, casi siempre lo necesito como referencia, es lo que me hace tener los pies sobre la Tierra, yo misma me identifico con la tierra, con el barro como una prolongación de mi ser.La tierra, el barro es como la misma vida, se puede transformar, es maleable, te da sorpresas, a veces buenas y a veces decepcionantes, es duro y blando, se puede disolver y se puede grietar o puedes crear belleza, es frágil como la misma vida.

Com a membre de l'associació Gresol has participat a la creació de festivals de dones artistes. Que penses sobre un espai dedicat a la creació de la dona artista?

Primer de tot crec que la dona és l'ésser creatiu per excel·lència, tots em estat creats dins del ventre d'una dona, això ja ho portem a dins, siguem mares o no. Dedicar-nos un espai per a nosaltres mateixes crec que està molt bé per que si no ho fem nosaltres, no ho farà ningú en el món en el que estem vivint actualment. Crec que les primeres que ens em de valorar som nosaltres mateixes i simplement fer. Es important fer.

¿Como miembro de la Asociación Gresol has participado en la creación de festivales de mujeres artistas. Qué piensas sobre un espacio dedicado a la creación de la mujer artista?

Antes que nada creo que la mujer es el ser creativo por excelencia, todos hemos sido creados dentro del vientre de una mujer, esto ya lo traemos adentro, seamos madres o no. Dedicarnos un espacio para nosotras mismas creo que está muy bien por que si no lo hacemos nosotras, no lo hará nadie en el mundo en el que estamos viviendo actualmente. Creo que las primeras que nos tenemos que valorar somos nosotras mismas y simplemente hacer. Lo más importante es hacer.

Actualment has format una nova associació Artistes A Cel Obert. Explica'ns quines són les activitats que proposeu.

Estic en un moment que la meva prioritat és crear, m'he decidit a crear amb altres formes i he proposat a 30 artistes de diferents disciplines que majoritàriament no són ceramistes a experimentar, expressar-se i crear a partir de bols de ceràmica. Els quals estaran exposats quinzenalment a la seu de l'associació a l'aire lliure "A cel obert" de juny a setembre a Rupià.

Què t'aporten trobades lliures d'artistes com Corpologia?

Corpologia, per a mi és un espai d'investigació que em permet avançar en el meu procés creatiu.

Actualmente has formado una nueva asociación Artistes a Cel Obert. Explícanos cuáles son las actividades que proponéis.

Estoy en un momento que mi prioridad es crear, me he decidido a crear con otras formas y he propuesto a 30 artistas de diferentes disciplinas que mayoritariamente no son ceramistas a experimentar, expresarse y a crear a partir de boles de cerámica. Los cuales estarán expuestos quincenalmente en la sede de la asociación al aire libre "A cielo abierto" de junio a septiembre en Rupià.

¿Qué te aportan encuentros libres de artistas como Corpologia?

Corpologia, para mí es un espacio de investigación que me permite avanzar en mi proceso creativo.

PARTICIPANTS

DENYS BLACKER. ADA VILARÓ. PERE SOUSA.

ESTER XARGAY. CARLES HAC MOR. CARLUS CAMPS. MONTSE SERÓ.

LESLEY YENDELL. MARTA VERGONYÓS. PANOS MITSOPOULOS.

NATÀLIA ESPINET.

FOTÒGRAFS

JOAN CASELLAS I DENYS BLACKER

CARLUS CAMPS

CORPOLOGIA 11 ÉS VA CELEBRAR EL 23 DE MAIG DEL 2013 AL BAR LA PLAÇA, CELRÀ, GIRONA. DOTZE ARTISTES DEL COL·LECTIU VAN PRESENTAR OBRES SEVES. PLATAFORMES INDEPENDENTS COM CORPOLOGIA ESTAN FUNCIONANT ACTUALMENT SENSE EL SUPORT DE LES INSTITUCIONS AMB UNA COSA EN COR/MENT - LA LLIBERTAT; LA LLIBERTAT ECONÒMICA, CREATIVA I POLÍTICA-. HEM CREAT UN ESPAI ÚNIC D'INTERCANVI I DE MÚTUA COMPRENSIÓ ON QUALSEVOL PERSONA POT PRESENTAR OBRES, PENSAMENTS, IDEES, INQUIETUDS, OPINIONS, EN DEFINITIVA, QUALSEVOL FORMA D'EXPRESSIÓ QUE PARTEIXI DE LA PRESÈNCIA I DE L'ACCIÓ.

CORPOLOGIA 11 SE CELEBRÓ EL 23 DE MAIG DEL 2013 AL BAR LA PLAZA, CELRÀ, GIRONA. DOCE ARTISTAS DEL COLECTIVO PRESENTARON SUS OBRAS. PLATAFORMAS INDEPENDIENTES COMO CORPOLOGIA ESTÁN FUNCIONANDO ACTUALMENTE SIN EL APOYO DE LAS INSTITUCIONES CON UNA COSA EN CORAZÓN/MENTE - LA LIBERTAD; LA LIBERTAD ECONÓMICA, CREATIVA Y POLÍTICA-. HEMOS CREADO UN ESPACIO ÚNICO DE INTERCAMBIO Y DE MUTUA COMPRENSIÓN DONDE CUALQUIER PERSONA PUEDE PRESENTAR OBRAS, PENSAMIENTOS, IDEAS, INQUIETUDES, OPINIONES, EN DEFINITIVA, CUALQUIER FORMA DE EXPRESIÓN QUE PARTA DE LA PRESENCIA Y DE LA ACCIÓN.

LESLEY YENDELL

LX

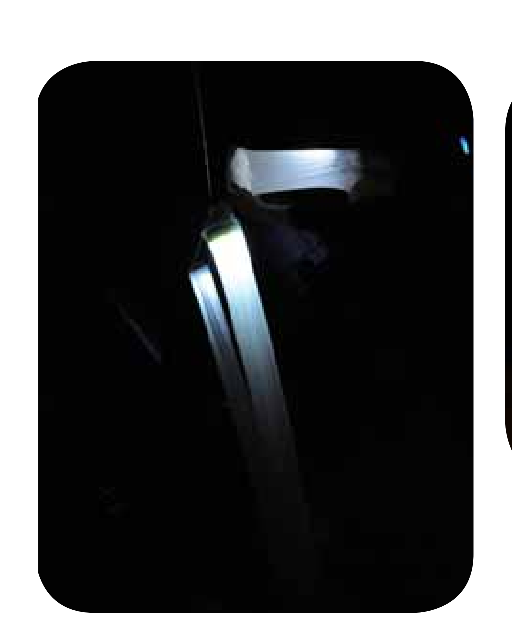

The small suitcase is liberated from its defined materiality and becomes a kinetic and transformative element made for this 'work in progress'.
Redolent of symbolic associations it enters into a poetic universe of light, veils and metaphor in this evocative action which explores formal qualities of extension, light and transparency, and concepts of union, duality, real and unreal, loss and reincounter.
A work in progress....

La petita maleta s'allibera de la seva materialitat definida i esdevé un element kinètic i transformatiu fet per a aquest "treball en procés".
Reminiscent d'associacions simbòliques entra en un univers poètic de llum, vels i metàfores en aquesta acció evocadora que explora qualitats formals d'extensió, llum i transparència, i conceptes d'unió, dualitat, real i irreal, pèrdua i retrobament.
Un treball en procés...

La pequeña maleta se libera de su materialidad definida y deviene un elemento kinetico y transformativo hecho para este "trabajo en proceso".
Reminiscente de asociaciones simbólicas entra en un universo poético de luz, velos y metáforas en esta acción evocadora que explora cualidades formales de extensión, luz y transparencia, y conceptos de unión, dualidad, real y irreal, perdida y reencuentro.
Un trabajo en proceso...

PERE SOUSA

POÈME TROUVÉ
POEMA TROBADA
POEMA ENCONTRADA

Hi ha un poema d'André Breton titulat "Pièce Fause" publicat a la revista Dada número 7, que diu gairebé al final:

"Aux bulles qu' enfant tu soufflais

Tu soufflais

Tu soufllais

Oui qu' enfant tu soufflais

C' est là, c'est là tout le poème"

Això és tot el poema, i no hi ha més. El "Poème trouvé" ve de lluny, quan era petit i vivia en un poble petit sortíem a donar voltes pel camp i sense buscar trobàvem objectes valuosíssims, pedres i branques seques amb unes formes suggeridores, ossos de petits animals i fins i tot alguna bala o cartutxera de la guerra. Les escombraries de la ciutat son molt més sofisticades encara que a vegades son tan previsibles... Schwitters en els anys 20 recollia trastos i papers per terra i els afegia a les seves composicions Merz. Duchamp va anomenar Ready Made a trastos i estris col·locats tal qual en una peanya o penjats del sostre. El que anomeno poemes trobats són textos també trobats i no buscats, recollits al carrer que amb una nul·la o gairebé nul· la manipulació mostro al públic, des d'un cartell, un anunci, un tag de graffiti...

És això, és això tot el poema.

Hay un poema de André Breton titulado "Pièce Fause" publicado en la revista Dada número 7, que dice casi al final:

"Aux bullas qu 'enfant ti soufflais

tú soufflais

tú soufllais

Oui qu 'enfant ti soufflais

C 'est là, c'est là tout le poème "

Eso es todo el poema, y no hay más. El "Poème trouvé" viene de lejos, cuando era pequeño y vivía en un pueblo pequeño salíamos a dar vueltas por el campo y sin buscar encontrábamos objetos valiosísimos, piedras y ramas secas con unas formas sugerentes, huesos de pequeños animales e incluso alguna bala o cartuchera de la guerra. La basura de la ciudad es mucho más sofisticads, aunque a veces es tan previsible ... Schwitters en los años 20 recogía trastos y papeles por el suelo y los añadía a sus composiciones Merz. Duchamp llamó Ready Made a trastos y enseres colocados tal cual en una peana o colgados del techo. Lo que llamo poemas encontrados son textos también encontrados y no buscados, recogidos en la calle que con una nula o casi nula manipulación muestro al público, desde un cartel, un anuncio, un tag de graffiti ...

Eso es, eso es todo el poema.

ESTER XARGAY

RENDA BÀSICA en haikus ensextinats.

Raó del poble,
Renda Bàsica, flama,
lluita del pobre.

El diner parla.
Nosaltres tots, la causa,
sumem la força.

Compartim força,
quan invocat pel poble
el dret és causa.

Sistema en flama,
Renda Bàsica parla:
parc és el pobre.

Dignitat, pobre.
Renda Bàsica, força,
l'equitat parla.

Treball del poble,
del col·lectiu la flama,
riquesa en causa.

Domini en causa,
el capital del pobre,
alça la flama.

Preu de la força,
Renda Bàsica és poble,
comuna parla.

Social la parla,
Renda Bàsica és causa
de franc pel poble.

Lèxic del pobre
que amb justícia força
l'amo amb la flama.

Volent-se flama,
castellers de la parla
s'alçen amb força.

Noble és la causa.
Renda, el sou del pobre,
la llei del poble.

Capbreu del poble,
Renda, gestió i flama,
el guany del pobre.

L'ideal parla.
Si justa és la causa,
guanya la força.

Renda del poble,
bàsica n'és la flama
que encén el pobre,

que amb l'alè parla
d'igualtat amb la causa.
Som tots, la força!

CARLUS CAMPS

TORNER I RE+INTREPRETAR
VOLVER Y RE+INTERPRETAR

Centrar-se. Concentrar-se. Fluir. Deixar fluir.
Obrir el canal central, obrir tots els canals.
A la informació verbalitzada per altres.
A la informació revelada pel canal central.
(aquell que et connecta amb el "allà dalt")
Rebre-la centrat i concentrat per deixar-la fluir al llavis.
Parles.
Saps en quin temps ve el canvi de ritme.
Pas saps qui parla.
Parles. L'Oracle és manifesta.
Verbalitzes i prou.
Fluir.
L'aigua regenera la mare Terra!

Fai servir la segona forma per manifestar la meva forma
en la performance. Dit per fer entendre que tots tenim
l'Oracle dins.

Centrarse. Concentrarse. Fluir. Dejar fluir.
Abrir el canal central, abrir todos los canales.
A la información verbalizada por otros.
A la información verbalizada por el canal central.
(aquél que te conecta con el "allí arriba")
Recibirla centrado y concentrado para dejarla fluir en los labios.
Hablas.
Sabes en qué tiempo viene el cambio de ritmo.
No sabes quién habla.
Hablas. El Oráculo se manifiesta.
Verbalizas y basta.
Fluir.
El agua regenera la Madre Tierra.

Hago servir la segunda forma para manifestar mi forma
en la performance. Dicho para hacer entender que todos
tenemos el Oráculo dentro.

MARTA VERGONYÓS

..SI LA BARQUETA ES TOMBA..
..SI EL BARQUIITO SE VUELCA....

Si la barqueta es tomba,
nena no tinguis por,
alça la corda enlaire
i canta una cançó.
Dilluns,
dimarts,
dimecres,
dijous,
divendres,
dissabte,
diumenge.

Les copes buides quan topen entre elles tenen una ressonancia de fragilitat...arran del cor ...aquesta canço que m'acopanya des de l'infantesa...és com una lletania... que ressona amb la fragilitat...a vegades tot fa un gir...de cop i es tomba sents una esberladissa a dins...quan estas buida ressones i deixes anar...per poder saltar enlaire...sense por

Si la barquita se vuelca
niña no tengas miedo
alza la cuerda hacia arriba
y canta una canción
Lunes,
martes,
miércoles,
jueves,
viernes,
sábado,
domingo.

Las copas vacías cuando topan entre ellas tienen una resonancia de fragilidad....a ras del corazón, ...esta canción que me acompaña de de la infancia...es como una letanía...que resuena con fragilidad...a veces todo da un vuelco...de golpe y se vuelca siente una esquirlada/rompediza dentro... cuando estás vacía resuenas y sueltas... para poder saltar hacia arriba...sin miedo

Si la barqueta es tomba (26)

Illes Balears

♩=112

Si la bar- que- taes tom - ba, ne - na no tin - guis por, al - ça la

cor - daen - lai - re i can- tau - na can - çó. Di llums
Di - marts, ...

SERRA MAMERRA. Cantarelles i cançonetes per a infants

MUY FRAGIL

MONTSE SERÓ

VITAL

Busco l'espai.
Unes flors, perquè és primavera i plou.
Unes pinces, perquè tot s'aguanta amb pinces.
Un ganivet, per les ganivetades que ens donen.
Pels diners.
Un diari per l'estat actual.
Un cor de porcellana per la fragilitat del meu amor.
Unes tisores per les retallades.
Unes cadenes, les que ens posen i les que ens posem.
Per tot això:
NECESSITO EL MEU ESPAI VITAL

Busco el espacio.
Unas flores, porque es primavera y llueve.
Unas pinzas, porque todo se aguanta con pinzas.
Un cuchillo, por las cuchilladas que nos dan.
Por el dinero.
Un diario por el estado actual.
Un corazón de porcelana por la fragilidad de mi amor.
Unas tijeras por los recortes.
Unas cadenas, las que nos ponen y las que nos ponemos.
Por todo esto:
NECESITO MI ESPACIO VITAL

CARLES HAC MOR

DIT I FET

El record de la meva mort
el tinc clavat al pit.
No me'n puc desfer pas;
encara és com si fos ara.
Passa, però, que ja no tinc pit.

DENYS BLACKER

NEÓ
NEÓN

L'any 1898, el neó va ser descobert per William Ramsay & Morris W. Travers a Londres, Anglaterra quan Ramsay va refredar una mostra d'aire a temperatures molt baixes fins que es va condensar en un mòbil i pàl·lid líquid blau. Quan l'aire líquid es va tornar a escalfar, els gasos que sortien van ser capturats. Primer van obtenir l'argó, i de l'argó van obtenir neó (de la paraula grega que significa "nou").

El neó és un element químic amb símbol Ne i el número atòmic 10. És un gas incolor, inodor, monoatòmic. La gran distància entre partícules individuals de gas fa que un gas incolor sigui invisible a l'observador humà. D'una manera semblant, les potents organitzacions i institucions que estan controlant les nostres interaccions socials diàries i les nostres obligacions financeres són compostes d'individus disparats, desconeguts i amagats.

Quan Travers va aplicar un voltatge alt al gas en un tub de cabal vuit, va aparèixer una llum brillant de color vermellós taronja; la primera llum de neó. Tot i que el neó és un element molt comú a l'univers i sistema solar, és molt rar a la terra. Tanmateix, com que el neó és un del tres elements residuals inerts rars que queden en el aire sec (amb el seu implícit estat de líquid blau), estem inhalant i exhalant neó (amb el seu implícit fulgor taronja vermellós) amb cada respiració nova.

El año 1898, el neón fue descubierto por William Ramsay & Morris W. Travers en Londres, Inglaterra cuando Ramsay enfrió una muestra de aire a temperaturas muy bajas hasta que se condensó en un móvil y pálido líquido azul. Cuando el aire líquido se volvió a calentar, los gases que salían fueron capturados. Primero obtuvieron el argón, y del argón obtuvieron neón (de la palabra griega que significa "nuevo").

El neón es un elemento químico con símbolo Ne y el número atómico 10. Es un gas incoloro, inodoro, monoatómico. La gran distancia entre partículas individuales de gas hace que un gas incoloro sea invisible al observador humano. De una manera parecida, las potentes organizaciones e instituciones que están controlando nuestras interacciones sociales diarias y nuestras obligaciones financieras son compuestas de individuos disparados, desconocidos y escondidos.

Cuando Travers aplicó un voltaje alto al gas en un tubo de caudal al vacío, apareció una luz brillante de color rojizo naranja; la primera luz de neón. A pesar de que el neón es un elemento muy común en el universo y sistema solar, es muy raro en la tierra. Aun así, como que el neón es uno del tres elementos residuales inertes raros que quedan en el aire seco (con su implícito estado de líquido azul), estamos inhalando y exhalando neón (con su implícito fulgor naranja rojizo) con cada respiración nueva.

ADA VILARÓ

CRRRASSH

De tot un mon
Del nostre univers caminat amb equilibris de puntetes

CRRRASSH

Esberlat/ vermell/ obert/trossos/ carn/ liquid/Llavors/gust/boca/terra/ recollir/ Negre/ blanc/ pell/ farçell/ viatge...

...

De todo un mundo
De muestro universo andando con equilibrios de puntillas

CRRRASSH

Quebrado / rojo / abierto / pedazos / carne / liquido / Semillas / sabor / boca / tierra / recoger / Negro / blanco / piel / fardo / viaje ...

...

JOAN CASELLAS

573. 654. 258. 717

Penso en un títol difícil però alhora clar; una xifra molt llarga que no pugui llegir: 573. 654. 258. 711. Aquesta xifra "generarà" l'acció que encara no conec.
En el moment de l'acció m'adono que sumant les xifres en grups de tres donen sempre 15 excepte la última que declaro hermèticament errònia i que corregeixo de 711 a 717.

A - Demano si algú és capaç de llegir la xifra i certament algú ho fa.
B - Mostro la xifra a l'audiència.
C - M'escric la xifra sobre el cos, en grups de tres: 573 (que suma 15) a la panxa, el 658 (que suma 15) a la cama esquerra) el 258 (que suma 15) al braç dret i el 717 (que suma 15) demano que algú m'ho escrigui a l'esquena. Ja sóc la xifra quatre vegades 15, em llenço al terra per 15 segons. M'aboco sobre algú durant 15 segons, em situo sota la cadira d'algú durant 15 segons. Provo d'arrossegar-la des de sota, empentant amb els peus i l'esquena. Funciona. Viatgem junts fins topar amb la paret. Fi de l'acció.

Pienso en un título difícil pero a la vez claro; una cifra muy larga que no pueda leer: 573. 654. 258. 711. Esta cifra "generará" la acción que todavía no conozco.
En el momento de la acción me doy cuenta que sumando las cifras en grupos de tres dan siempre 15 excepto la última que declaro herméticamente errónea y que corrijo de 711 a 717.

A - Pido si alguien es capaz de leer la cifra y ciertamente alguien lo hace.
B - Muestro la cifra a la audiencia.
C - Me escribo la cifra sobre el cuerpo, en grupos de tres: 573 (que suma 15) en la barriga, el 658 (que suma 15) en la pierna izquierda) el 258 (que suma 15) en el brazo derecho y el 717 (que suma 15) pido que alguien me lo escriba en la espalda. Ya soy la cifra cuatro veces 15, me tiro en el suelo por 15 segundos. Me aboco sobre alguien durante 15 segundos, me sitúo bajo la silla de alguien durante 15 segundos. Pruebo de arrastrarla desde abajo, empujando con los pies y la espalda. Funciona. Viajamos juntos hasta tocar con la pared. Fin de la acción.

654
258
717
15
15
15
15

573

654

258

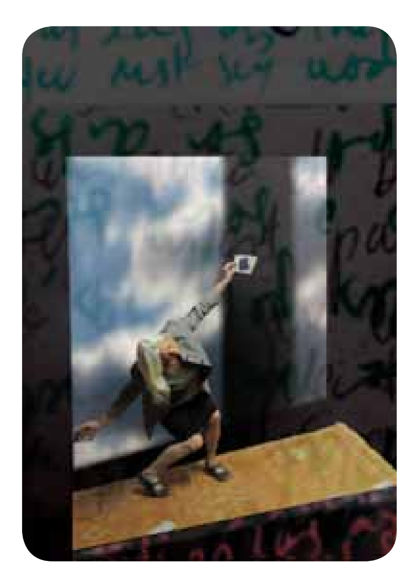

717

NATÀLIA ESPINET

PERHAPS IT'S A DREAM

Damunt
un fragment de S. Beckett
damunt l'estora,
damunt els peus
sota
deixar caure
posar
pausar
seguir
l'innombrable
sembrar
damunt
el somni
el cos s'acomoda
i sota les cartes
expliquen.
Conviden
quina és la paraula?
enredada en catifes
postals momentànies
línies afilades
embolico,
embolcallo
plausible mirada
blava
secciona
rutina
diària
diana
fracciona
esborrany sobre els papers
de mides iguals
el lloc l'he fet tot igual
corba eventual
al llindar de la mirada a atendre
fosca
en aquest cas palpar
completament immòbil
somriure a 180 graus
el cap a la ma
a l'aguait d'una paraula.
Continuo.

Encima
un fragmento de S. Beckett
encima la alfombra,
encima los pies
debajo
dejar caer
poner
pausar
seguir
el innombrable
sembrar
sobre
el sueño
el cuerpo se acomoda
y debajo las cartas
explican
Invitan
¿cual es la palabra?
enredada en tapices
postales momentáneas
líneas afiladas
envuelvo,
arropo
plausible mirada
azul
secciona
rutina
diaria
diana
fracciona
esbozo sobre los papeles
de medidas parejas
el sitio lo he formado todo igual
curva eventual
en el umbral de la mirada por atender
oscura
en tal caso palpar
completamente inmóvil
sonrisa a 180 grados
la cabeza en la mano
al acecho de una palabra
Continuo.

PANOS MITSOPOULOS

YELLOW CANARY
CANARI GROG
CANARIO AMARILLO

Panos Mitsopoulos was born in Itea, a small town next to Delphi in Greece.

He graduated in 2004 from the Rietveld Academy of Fine Arts in Amsterdam. One of the major themes in his work is “the comfortable cage” in which he compares the life of a canary in a cage to the life of man in the contemporary metropolis. Using the canary yellow colour in different ways, he has designed cages, some comfortable, some suspended in the air and some with a vain attempt of breaking out.

The work of Panos Mitsopoulos expresses resistance and instability, reflecting the feeling of caged freedom inherent in every phase of transition and change.

Panos Mitsopoulos va neixer a Itea, una cuitat petita a prop de Delfi a Grecia.

Es va llicenciar a la Rietveld Academy of Fine Arts a Amsterdam l'any 2004. Un dels temes més importants de la seva obra és "la gàbia còmoda" on compara la vida d'un canari a la vida del home a la metròpolis contemporània. Utilitzant el color grog del canari en diverses formes, ha dissenyat gàbies; algunes còmodes, altres suspeses a l'aire i alguna amb l'intent va d'escapar-se.

La obra de Panos Mitsopoulos expressa resistència i inestabilitat, reflectint el sentiment de llibertat engabiada part de cada fase de transició i canvi.

Panos Mitsopoulos nació en Itea, una pequeña ciudad cerca de Delfi en Grecia.

Se licenció en la Rietveld Academy of Fine Arts en Amsterdam el año 2004. Uno de los temas más importantes de su obra es "la jaula cómoda" donde compara la vida de un canario a la vida del hombre en la metrópolis contemporánea. Utilizando el color amarillo del canario en diferentes maneras, ha diseñado jaulas; algunas cómodas, otras suspendidas en el aire y alguna con el vano intento de escaparse.

La obra de Panos Mitsopoulos expresa resistencia y inestabilidad, reflejando el sentimiento de libertad enjaulada parte de cada fase de transición y cambio.

SUPORT

Moltes gràcies a tot@s els/les artist@s i creador@s de la familia CORPOLOGIA.
Tothom participa sense cobrar. Busquem la independencia mitjançant la venda de la revista i col·laboracions amb empreses i individuals per a cobrir les despeses de la trobada.

Muchas gracias a tod@s l@s artist@s y creador@s de la família CORPOLOGIA.
Todos participan sin cobrar. Buscamos la independencia mediante la venta de la revistas y colaboraciones con empresas e individuales para cubrir los gastos del encuentro.

